VINDICIÆ Supremi Dei Dominii,

(Cum Deo) initæ

THESES

Aliquot, & Thesium Instantia

Doct. Audoeni Diatriba,

DE

JUSTITIA PECCATI VINDICATRICE

Quoad

Exercitium ejus Nicessarium; Fusiotis, Ea de Re Disputationis (si Tanto viro videbitur cum Theologastro subrustico in amicam Arenam descendere) Fundamentum sutura: Quibus adjecta sunt nonnulla Responsionum specimina ad Dris. Argumenta Hac ex Parte militantia; una cum novis aliquot Argumentationum Medis, pro Sententia Audoeniana adversa, hic, illic, pio re nata interspersis.

THOMA GILBERTO, Evangelii ad Egmandenum apud Salopienses Ministro.

Apud J. Martin & Ja. Allestrye, M DC LV.

2174:13

Cliffo VSd tIHI

OLIVERO

Anglia, Scotia, Hybernia, & Regionum inde undique dependentium (Dei Gratia) Protectori.

Nomine Clarisimum)

hæc exercetPalæstra; Nec
celsitudinis Vestræ Patro-

cinium superbe ambit, sed Actionis literariæ Nomine meo (me licet inscio) in Servum institutæ, Domini veniam supplex (pro More) rogat. Servum (fateor simul, & gratulor) de Celsitudine Vestra Ecclesia Dei tota, & Republica universa (præsertim Literaria) præclare Meritum: In Hujusimodi tamen Servum currant Iubeatis. Iustæ Disputationis Leges; & dum hinc Supremi Dei Dominii in Peccato sine Satisfastione

remittendo Prarogativa; Iustitia inde Vindicatricis Naturalis, & in dispensabilis ad Puniendum Obligatio strenue (pro utriusque nostrum Virili) afferitur; ne Supremi Vestri Dominii pro Disputationis statim exitu Prarogativam, sed Ius tum tandem de Successu Iudicium, Interponatis: Vbi & Successus Certaminis, & sententia Iudicis (in aliis omnibus Victoris, Cenforis hisce Bellis merito sedentis) Audoeni Partibus faventiores, minime merenitentem (immo una fdventem)habebunt, modo vel Authoritatis Sacræ, vel Rationis solidæ Evidentia testatioribus factis; Nulla enim Sententia est, cui, quam huic Audoenianæ,ægrius fimul consentiam,& melius tamen cupiam. C.V. Reipublicæ Prosperitati Protegendæ, Protelandæ; Ecclesiarum Paci Conciliandæ, Conservandæ; Pietatique Promovendæ, Propagandæ, Antichriſti

sti denique Ruinæ accelerandæ (si non consummandæ) longum Superstitem, & Sospitem esse Iubeat, & Cælesti demum Diademate (terrestris Securam) omnium laborum Exantlatorum Mercede Coronet Dew: Intimis ista Votorum Medullis insident

Celsitudinis Vestra

Junii 25 dabam Ceftris eo vocatus à spectatissimo Do, Do, Henrico Cromvello Maximi Paterni Pietatis Prudentie & Virtutis Exempli fælicissime Æmulo

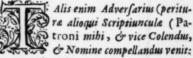
Indignissimo plane, sed Fidelissimo una Servo

THOME GILBERT.

Vivo vere Venerando

IOHANNI AUDOENO S. Theologiæ Doct. Celeberrima Academiæ Oxoniensis Procancellario, Ædisque Christi ibidem Decano, Doctiffi-

mo Juftitiæ divinæ Peccati Vindicatricis Vindicatori.

21/

D

cli

fin lid

car

Dab

Jun

Quicquid bic ufpiam emicet Veritatis, quin Propitius tuebitur Patronus, millus ambigo; Quodcunque occurrat Erroris, quin mordacis in illud, crenam calami strenuus

stringat Adversarius.

--- Sternat que fera sub Acumine Penna, nullus renuo : Equiorem vel fic Expertura est misella isthec Exercitatiuncula Antagonistam, que iniquiores Amicos ad Prelum una, Praliumque non suadentes modo, sed & cogentes conqueritur; Na Illi vim Scripto apertam minus, at veram intulerunt Authori Animos neutiquam addiderunt, quippe qui probe perspectum babet , qualis Vir siet, quocum in hac Controversia sibi Res eft

est (In universo scilicet, Pulvere Scholastico Exercitatissimus.)

Hand tamen Audoene Clariffime , decimum jam mensem (quod Operosiorum Tuorum Negotiorum, Moli totum imput andum, Tibi ignoscendum cupio) sine levisimo, in Gravissima Controversia, Responsionis honore Tecum pressa, impressa tandem Chartulæ Honorificam magis exporrectam Tibi refutanda Ansam agre fero; Vel Ecclesia Dei à chalybe nostro, & silice (in tanto Theologie Apice) expressum Veritatis ignem invideo : Iacta est Amicæ adbuc Contentionis Alea, eoque utinam utrinque usque Spiritu agatur, ut in quameunque Partem dubia adhuc acclinet Victoria, in Deum Veritatis, pro qua contenditur, Ecclesiæ, & nostrum utriusque in Veritate fimul, & Charitate & dificationem , in folidum redundet Successus Gloria: Ita precatur

Dabam Egmondenæ Junii 23. 55.

Omnium indigniffimus, qui cum Audoeno in Arenam Committeretur

THOMAS GILBERT.

E

co fu

pi

vi

pi

b

I

d

A

ve

di

71

C

n

di

di

b

27

7

9

27

ti

LECTOREM

PRÆFATIO.

V doeni Doctissimi plus quam Animadversiones plus quam vererer nisi omnia mea haud difficile Veritatus, & in Obsequium. Subjuganda, & in Compendium (etiam cum Nominis mei Dispendio) emancipanda plus quam Sperarem : Legentium turbam (quam Nomen advocabit Audoenianum) inter alias suas (in Materiam, Methodum, Modum Scribendi) Animadversiones, hanc etiam rogatam velim (quod facile injussa animadvertent Lectorum Pars Lectior) isthac à me nondum Prelo adornata, nedum primitus meditata fuisse. Illorum tantam aliqua, que mihi ad manum habui Clarissimo (uti spoponderam) Vindicatori (pro ea , qua indignum me dignatur Necesfitudine) privaris inter nos (super Partem Diatriba Posteriorem de Necessitate Egresfuum Iustitia Vindicatricis) disquisitionibus ventilanda, ita apporrigenda non Verecundabar.

Hac eadem quorundam Virorum pie Doctorum

ctorum Impete primum, Authore invitos correpta; dein, improviso, fraude in Prelum subrepta in lucem prodeunt, ab illius utero, partu adeo pramaturo , exclusa ut mihi hinc importune rogato, coactim aliunde avocato vix suppetat ista prafandi (ne vix quidem pracogitandi) Copia: Mitius tamen bonis hisce, & Eruditu Viris succenseo, quoniam Impete prorsus Amico peracta sunt omnia, & pia (fiqua alia) Fraude; quippe qua Apicem adeo in se momentorum (& in universam fere Theologiam radiosum inde undique fururum) altius eventilandum & Veritatem exin clarius elucidandam sperant, utinam & inveniant ; Pracipue Absoluta Necessitatis Iustitie Divina Peccati Vindicatricis Vindicias plenius prastitas citra omne, Supremi Dominii inde Captivi prajudicium : Iuftis suis basibus statuminatum Vadis Necessitatem, fine ruitura ftatim Poßibilitatis Discrimine : Prudentem Vindicatorem ita Socinianis Substracturum, ne Arminianis unus Gratificaturum; ne Metaphoricus Erroris (Naturalis ad instar) Oceanus, quanto longius ab uno littore injectis Argumentorum Molibus recurrere cogitur; in alterum tanto longius superbiori fluctuum im-

petu irrumpere prasumat: Ad hac, quod cum Socinianis ipfis Subtilioribas, Ideoqu (ut in aliis Venenosis se res habet) malionioribus Hæreticis Rationem agendi spectat Norunt qui Castra sequuntur, & (cujus inter Arma non siluerunt Musa) Audoenus, Immane quantum Oppugnatoribus gratificantur, qui ifta infra protensiores Opificiorum lineas concludunt Intervalla, quibus tuendis impar , non sufficit Militis Numerus : Sed Illius vel Prudentia vel Acumini Prajudicatum nolim , qua Magna certe prastiterunt; Majora immo Miranda, Quodcunque genus prastitura, si non omne una genus Negotiorum Molibus, & Montibus premeretur.

Advertat Lector Benevolus literas N. A. ad Marginem adaratas suppeditatam Novi Argumenti Materiem indigitare; & in hanc, de qua contenditur, omnemque aliam Veritatem (una cum Amicis Colluctatoribus) à Spiritu Veritatis Praeunte, & Pralucente adductus Valeat.

Etiam Opere in parvo Typographo fæpiuscule, quam fas sit somnus obrepsit, ad hæc præcipua benevolus expergiscatur Lector.

Parfat. ad Lect. pag. 2. lin. 11. pro Momentorum leg. Momentofum. lin. 23. pro unus leg. una.

EXERCIT. Pag. 6. lin. 3. Post 2 supple Instantia. pag. 9. lin. penult. leg. Authoritate. ult. advocanda, pag. 10. lin. 6. leg. Momentossum. pag. 13. lin. 8 leg. Transgessoren pag. 14. lin. 13. leg. Pindicantem, iterunque prosto. lin. 23. Supremi, lin. antepenult. leg. cum. pag. 23. lin. antepenult. leg. 4 posestate. penult. leg. pame.

THESES

Aliquot, & Thefium Instantia oppositæ nuperæ Doct. Audoeni Diatria, de Justitia Peccati vindicatrice quoad Exercitium ejus Necessarium; Fusioris, Ea de Re Disputationis (fi Tanto viro videbitur cum Theologastro subrustico in amicam Arenam descendere) Fundamentum futuræ: Quibus adje-Eta sunt nonnulla Responsionum specimina ad Dris. Argumenta Hac ex Parte militantia; una cum novis aliquot Argumentationum Mediis, pro Sedtentia Audoeniana abversa, hic, illic, pro re nata interspersis.

I. THESES.

Eus Est, & Deus Agit, utrumque (pro
utriusque Ratione)
Perfectissime:

2 Agit Deus vel ad Intra, vel ad Extra:

A 2 3 De

3 De perfectione Essendi & Agendi ad Intra, est Necessitas, caque Absoluta:

4 De perfectione Agendi ad Extra est Libert as Absoluta:

5 Libertas hæc Agendi ad extra Absoluta secum compatitur Necessitatem Conditionatam (ut se allis Agendi perfectionibus contemperet) eamque ex parte

vel Agentis solum,

Agentis simul,&Modi Agendi.

2. INSTANTIÆ.

I Generales .

I Deus Mundum Condidit Libere Libertate absoluta, utpote qui absolute potuit, non condidise.

2 Mundum condidit necessario necessitate conditionata, ex parte.

- I Agentis folum Hypothesi sc.

  Decreti, hac de re, Divini;
  persectione Agendi, nempe
  Libertate absoluta persectioni
  Agentis Immutabilitati divina sit morem gerente,
  per necessitatem conditionatam sibi commixtam.
- Agentis simul, & Modi Agendi , Sapientia putes (inter alia) Divina; Nam uti rationeImmutabilitatis,non potuit, non condere mundum, cum semel Condendum decrevisset Immutabilis prius, natura, quam libere decernens Deus; & (postquam decrevisset) Immutabilis prius Moraliter, quam -Libere Condens: Ita ratione Sapientia non potuit, non sic condere, Sapienter nimirum, quippe, qui Effentialiter prius Sapiens, quam Libere vel Condens,

vel condendum decer-

- 2 Speciales (ad propositum usque deducendæ) Libertatis absoluta cum netessitate conditionata contemperatæ ex parte, Agentis simul, & Modi Agendi:
- I Deus mundum, adeoque Hominem creavit Libere, Mundum adeoque hominem Bonum creavit necessario, necessario prius Bonus, quam Libere creans:
- 2 Homini bono condito Legem pofitivam Libere dedit, datæque Santionem insuper Panalem libere addidit; Legem ipsam Positivam, legisque Sanctionem Pænalem Sapientem utramque, & Iustam dedit necessario, necessario prius Sapiens, & Iustus, quam Libere Legislator Deus;
- 3 Hominem Legem Positivam pravaricantem secundum Pænalem ejus Sanctionem Deus (Absolutus Dominus)

min fte pæ De cti

folis Por fec Les

ter cie ta di fi

I

1

minus) Indicat libere (Instus Index) Inste Judicat necessario; Sanctione
pænali legis neutiquam Obligante
Deum, qui Supra Legem est, & San-N, A.
ctionem legis (ipse Legislator, & abfolutus Dominus) ad Sententiam juxta
Pænalem legis Sanctione ferendam;
sted hominem prævaricantem insta
Legem sancitam ad se hujusmodi Sententia (si Deus ut Index ferat) Subjiciendum: Idem in Legum natura violatarum ad pænam obligatione statuendum judico, & in me (sicubi opus
fuerit) demonstrandum Recipio:

4 Sententiam denique juxta legem (Judicii normam) juste latam Deus (ut absolutus Dominus) exequitur Libere (ut Iustus Iudex) Iuste exequitur necessario; Sententia Dei, ut Iu-N. A. dicis, non obligat Deum. ut absolutum Dominum (adeoque supra sententiam) ad pænam secundum sententiam inserendam, sed hominem (insra sententiam) ad pænam istiusmodi serendam, si modo Deus inserat.

fup

Con

ab

nia

gen

no

pe

Neque hac notio in tanto negotio tanti mecum meritò habenda Do-dissimum Vindicatorem tantum latuit, quin Hac in ipsa Diatriba (diversa licet instantia) usum ejus, non adeo insalicem, est, Illi quod gratulor; Deus (inquitille) loquitur libere, vere loquitur necessario; Deus (inquam ego) peccantem plectit libere, peccantem Iuste plectit necessario; libere intelligo Libertate Antecedente, ita ut (seposito decreto) posset non plectere:

Libertas (Vindicatoris) Concomitans mihi minus placet, utpote in Scholis non folum nimis peregrina, verum etiam faciem præ se ferens Inventionis de Industria Excogitatæ ad frangendam invidiam Libertatis Antecedentis in hoc, quod præ manibus est, genere Agendi ad extra, Deo ademptæ:

Videat autem (moneo) perspicacissimus vindicator (eoque satius, ne These forte nostras nimis causetur sufupervacaneas) annon Libertas hæc Concomitans, quanta, quanta est (ut ab Illo explicata) tota æque conveniat Modo, non solum Intra se Agendi, sed in se etiam Essendi, divino, ac Modo huic Agendi ad Extra peccati sc. Vindicatrici?

Actiones Dei ad Intra, Genera-N. A. tio Filii, Spiratio Spiritus Sancti, Intellectio, Amor sui ipsius, annon sunt Actiones Agentis Intelligentis, & Voluntarii, non Irrationalis, & bruti? Esentia Dei, estne Essentia Entis alterius, quam Intelligentis, & Voluntarii? Immo ipse Intellectus, & Voluntas Dei, non sunt Ipsisma Dei Esentia?

3 Responsionum Specimina

Sententia tua quod spectat confirmationem, duodus potissimum innititur Argumentorum Momentis, scriptura sc. & Rationis, Veteris Ecclesiæ Authoritati in subsidium Tibi advocandæ supersedendum duxcris, ris, utpote, quam è contrario Partibus Tuis fluentem noveras univerfam.

Primum quod attinet Momentum (maximè semper habendum Momentorum,) Quid hac in parte possit, vel non possit Deus, Sacra silent Litera, quid velit folum, vel nolit, edocent; Paucos, sed pracipuos confulamus Locos.

I Styli illius Majestatis pleni Exod. 34. Justitiæ v. 7. Anctarium describit Deum, qui nullo modo absolvet fontes, ut Iudex; non qui nullo modo absolvere possit ut Dominus, Nomen in gloriosa illa Nomen-clatura repetitas primas tenens,

2 Deut. 4. 24. ut & Heb. 12. 29. Deum, dum Ignem vocant Consumentem, qualis adversus peccatores Attu fit non qualis esse non posset indigitant : Ignem fateris Ipfe (cum Clarissimo Twisso) Intelligentem, & Razionalem, non Irrationalem, &

Bru-

tur ne

Pr

in

CC fi

> t f

Brutum; Qui vero Ignem illum Bru-N. A. tum & Irrationalem Dan. 3. Cohibuit ne Actum fuum exereret in tres illos Principes Judaicos, illæfa interim Naturali illius Potentia, quippe, qua in Projectores (non magis in fe combustibiles) sævitum est, seipfum Ignem Rationalem & Intelligentem continere nequit, ne peccatores aliquos (pro quibus Iustita suæ Satisfastum non est) consumat, sarto, tecto Naturali interea Iustitia Attributo, Ardoremque in alios nihilo magis in se combustibiles (prout lubet) emittere?

3 Ad Rom. 1. 32. facilim forsan effet, quam pertinentius de Inre Dei multis commentari, si in Tuam si dumuinate si 6000 (per Juris Dei) Ineerpretationem concederem; si 6000 enim Genitivum existimarem Efficientis, non Subjecti, Conformiter si duminus si 6000 Jus Dei, non In Deo, sed A Deo, In homine Ins scil. Nature exponendum; Adeoque idem hic loci si duminus si 6000 quod cap. 2.

day

tiu

RA

gr

le

D

ci

0

dam.

V. 14. To 1920 To vipou yeardir ir rait uap-Siaus auth; Sensum; Ethnicos Inditam fibi A Deo Natura Legem tam nefario violantes gnaros se morte dignos reddere (Lege naturali non ad obedientiam solum, sed (ea non præstita) ad pænam etiam obligante) Inde tamen non sequitur Necessario Necessitate Absoluta eos, prout digni sunt, morte, qua digni sunt, à Deo ple-N. A. dendos; Quid enim? cum aliquarum Legum naturalium obligatione ad obedientiam , nullarum ad pænam difpensari potest? (Perpendant quorum interest) Annon novi etiam argumenti istis saltem insit pondo. Meriti hic Braduardina (Aptitudi-

Meriti hic Braduardina (Aptitudinalis, vel Actualis) Doctissimus Vindicator monendus non est; Peccatum pænam mereri (quod sieret sorte, si nulla legem pænalis armasset Sanctio) Peccatorem (post legem Comminatione sanctiam obligari ad pænam ferendam, Tota ubique altum clamat Scriptura; Deum ipsum (Legislatorem, & Absolutum Dominum) obligari ad pænam inferen-

dam, altum apud Scripturas Silentium, & resta (ni fallor) reclamat Ratio.

Prima Ratio Palmaria ab odio Dei adversus peccatum ducta meum non cogit Judicium: Legis Transgressionem, ipsumque adeo (qua talem) ejus transgressorum odio habet Deus, idque necessario, odio simplicis Displicentia, & Improbationis, ut è regione Legis observantiam, ipsumque adeo ejus observatorem necessario amat Amore simplicis Complacentia, & Approbationis; Egressus tamen vel hujus Amoris, vel illius Odii necessarii non sunt:

Odio hostili, vel Inimicitia (cujus Necessarii sunt Egressus) eoque composito (vel in personam redundante) peccatum necessario non prosequitur Deus; uti Amore Benevolentia (odio hinc hostili, vel Inimicitia è regione opposito) non necessario prosequitur obedientes, & Morigeros; Alias Gratia remuneratrix (uti non est N. A.

minus Deo naturalu ita) non esset minus quoad Egressu necessaria (quod vindicator ægre videtur concessurus) quam Iustitia Vindicatria; præsertim cum ut Divinum adversus peccatores odium apud Diatribam (Hostile hoc certe intelligentem) nihil aliud sit quoad Affectum, quam velle punire, quoad Essetum, quam ipsa punitio; ita Amor Benevolentia versus obsequentes (servata Contrariorum proportione) nihil aliud esse debet quoad Affectum, quam voluntas remunerandi, quoad Essetum quam ipsa remuneratio.

Mecum (& juxta mecum hoc in Apice sentire Diatribistam satis compertum habeo) Dei Amor benevolentia, & odium hostile primas suas radices altiores multum agunt, utpote Supremi Dominii Actus Liberrimi; Amor ille Electionis, odium hoc Reprobationis Decretum, (ad Rom. 9. 11, 11, 13.) odium hoc peccatum (à Libero Dei Arbitrio permittendum, non Libera Dei gratia remittendum) Confequens sibi habens (ut Amor ille obedientiam salvisicam à libera Dei gratia elargiendam sibi Effettum)
Quod ideo Diatribista animadver-N.A. tendum suggero, ut novum inde Argumentum oriundum subolfaciat, Deus pro absoluto suo dominio Libere potest nondum peccatores existentes odio hostili prosequi, Ergo (pro eodem etiam dominio) Libere potest jam peccatores existentes odio hostili non prosequi.

In gloriam suam, ut in seipsum (quod secundum Tecum principale Rationis munimentum est, amore Deus sertur necessario, sed eam, quæ Secum Eadem est, Gloriam; Internam nimirum, & Essentialem, Externam non item, & Manisestativam, quæ Deus non est, sed Creatura Dei Increata scil. illius gloriæ creatum.

Vllam autem hoc genus gloriam sibi conciliare velit, nolit Deus, illi Integrum est, Cujus velit Attributi, quo modo, & quousque Liberum;

nec unius glorificatio, Alterius non fic glorificati Interna , (quacum abunde sibi satisfactum est) Gloria fraudi foret; Si homo à primæva Creationis Integritate defectionem non fecisset, Iustitia remunerantis, & beneficentia divina emicuisset inter homines Gloria, non utique Iustitia punientis , & Misericordia parcentis; Facta defectione (omnibus utrinque fatentibus) in omnes sine Satisfactione Iustitiam Dei (ut Iudicu) Vindicationem, glorificandi Ansa præeto illi erat, quidni etiam Parcen-

N. A. tem Dei (ut absoluti Domini) misericordiam? Potuitne Iustitiam demonstrare fine misericordia? Misericordiam fine Iustitia simul demonstrata non potuit? vel utramque denique Iufitiam fimui , & mifericordiam , Illam aliquos (pro naturali Illius exigentia) puniendo, Istam aliis (pro Supremo dominii prarogativa) parcendo: Quæ gloria Attributorum in genere, & in specie I Justitiæ (tum ejus consideratio in Argumentis minus principalibus resumenda veniat) à dif-

cri-

cri

fu

ſta

Sa

ni

716

ill

to

de

210

m

pe

ni

te

(

C

n

S

31:

crimine vindicandæ; hic dicenda fufficiant.

Sanctitati secundò Gloria, constare potuisset sua; 1. Antiqua illa Sanctitatis homini primum communicatæ illibata Deo constitisset gloria : etiam cum homini, Sanctitatis illius, culpa sua disperditæ, merito incubuisset ignominia; Novam deinde acquirere potuisset, 1. Renovate illius fux, in Peccatore, Imaginis, 2. Destructi inde Corporis peccati, contrariæ istius (sue) Imaginis Satanæ, salvo interim existente, immo inde futuro, Peccatore (quod in hac forsan controversia Considerationis usque adeo contemnendæ non est) utramg; hanc suam Sanctitati gloriam, & renovate imaginis & destructi peccati (potestate absoluta) conciliare potuisset Deus sine Christi merito. Ergo (ut hoc Respon-N.A. sionis momentum argumenti etiam pondus habeat) misericordia itidem Parcenti fuam , fine Christi Satisfa-Stione.

B Nec

rol

ex

fee

fac

ti]

fac

ma

ftr del

(9

Ad

2.45

ftra

pre

be

(qı

liu

tri

lun

luc

in tri

Q

Su

in

ne

Nec 3. (uti Vindicatori videtur) Supremo suo dominio caderet Deus; si hominem prævaricantem punire libere nollet, cum Iuste posset, sed si punire non posset Iuste, cum vellet libere; hoc plane dominii dispendium, illud non tam dispendium essercitium.

Neque Pana ita est obedientia apud Deum vicaria, ac si dominium
per peccatum illico amitteret, per
N.A. panam tandem recuperaret; Alias toto, peccatum inter, & panam, temporis intersitio (cujus moderamen libero Dei arbitrio permittit vindicator)
Deus non esset creatura peccatricis
N.A. Dominus; adeoque net panam Iusse
unquam (abrogato prius per peccatum dominio) propter peccatum irrogare posset.

In ordinem fateor, cogitur Peccator per pænam, in ordinem sc. voluntatis Dei minantis per pænam, qui receffit ab ordine voluntatis Dei mandan-

dantis per peccatum; non in ordinem voluntatis Beneplaciti, quippe quem extra peccando vagatus non fuerat, sed voluntati huic semper dominatrici factus est Servus; etiam cum voluntati pracepti, maxime seipsum rebellem faciat (Rom, 2. 19.) voluntas Dei N.A. mandans determinat obedientia nostræ debitum (quid sc. officii facere debeamus) non prastationis eventum (quid videlicet Officii Gratia Illius Adjuvante reipfa faciemus) Voluntas Dei Minans determinat Pana noftra Debitum (quid nempe Supplicii pro Officio non præstito ferre debeamus, non Punitionis Eventum (quid nimirum Supplicit Iuftitia Illius Infligente reipia feremus) Utriusque Eventus Determinatio Voluntatem penes est Decernentem. Nec N.A. luculenta fatis Ratio se mihi adhuc in Mentem gerit (Doctissimus Diatribista facile fortassis suggeret) Quid minus Deo concedenda sit Supremi Dominii Exercendi copia in Peccato fine Succedente Satisfactione Remittendo, quam in eodem si-B 2

ne Pracedente Culpa Permittendo (ut in Primo Primorum Parentem Peccato)

Ad Hæc quod Voluntatem signi spectat, Homo Legem Transgrediendo non Abrogat; Ideoque Legi adhuc Obliganti Obedienniam etsi N.A. non solvat, debet tamen; Quod est subjectionis? Deus autem Peccatum absque Satisfactione Condonando; etsi Pænam (pro Misericordia) non Irrogaret, Irrogare tamen (pro Institia) Posset; Quod utrumque est Dominii.

Ad Caput (quod vocas) Rei, Rationem Mortis Christi Indispensabilem miror à Nobis postulatam, qui Ipsam Christi Mortem (Potestate Dei Absoluta.) Dispensabilem contendimus; Rationem Sufficientem (Rationi tantorum Mysteriorum, ut miselli Homunciones reddendæ Sufficienus) ni Reddamus; Causa cadamus:

I. Suf-

nei

ftit

pre

gui

Su

ter

qu

fei

ret

cu

do

ea

ge

ta

bi

200

C

fi

I Sufficientissima (& supra omnem Rationem (Ratio est, Dei Voluntas :

Sufficientissima 2 Ratio est Iustitia Divina Exigentia, nisi per Supremum (ita loqui liceat) Supra regularetur Dominium, vel nisi Deus
Supremum eousque Dominium. Interponat (Quod tamen aliquousque Interpositum est, ut quam ex
seipsa Satissactionem Iustuia exigeret, in Christo adipisceretur) Quod
argutæ etiam Tuæ Interrogatiunculæ Responsum velim; Quomodo ista Actione Demonstrari poterat
ea Justitia, quæ istam non Exigeret?

Sufficientissima denique (ut alias taceam) Rano est, Quod tot attributorum Gloriosissimi Radii in V-no Christo Crucifixo una colluceant, Quorum unus alias, vel alter, sparsim, & languidius forsan oculos nostros percussiste:

B 3 Pro-

Profundissima i Sapientia in hanc Salutis Methodum per Christum inveniendo.

ne

ca

tu

ut

co

8

fac

fte

de

(u

cin I u

It

ri

ca

bi

I

M

m

Supremum 2° Dominium Peccata
Electorum Omnia in Christum Sponforem Fæderis Constitutum Transigendo (cum vero non magis Hanc,
quam Huju Pænam, pro non magis Hac, quam Huju Obedientia non
præstita, & Lex minetur, & Iustitia ideo de se requirat; Quid cum
N.A, Persona magis, quam Pæna per Supremum Dei Dominium Dispensari potuit?)

Summa 3º Iustitia Vindicatrix debitam omnibus istis Peccatis Panam à Christo Sponsore Exigendo:

Suavissima 4º Misericordia parcens Reatum æternæ mortis Peccatoribus istis propter Christi Satusactionem Condonando:

Beatissima postremo Iustitia Remuneraneratrix æternæ Vitæ Pramio Peccatores Illos propter Christi Meritum Donando.

Argumentorum, quæ Superioribus Principalibus Te subjuncturum ais, utrique Veritatis (sic vocas) parti confirmandæ satis idonea 2^m solum & 5^m Necessitati Egressium sirmatiori faciendæ satis idonea velis; Ad istorum igitur utrumque (quia ejustem pene Momenti) Iuntim, si non (ut Proponis) Strictim.

Iusti, inquis, Iudicis non est Facinorosos pro Beneplacito dimittere: Iudicis, fateor Terrestris, qui Legem Judicio, Potestatem Judice Superiorem; Injuriarum in Rempublicam, aliasve Personas, non in semetipsum Judicium; Impunes si libitum, Impios etiam (quod in se est) dimittere necessum, habet: Iudicis, diffiteor, Cælestis, cui æque Liberum est Potestate Peccati sine Merito, ac Pæna sine Satisfactione missos facere, Suæ proprium cau-

sæ Judicium Iudiciaria Supremi infuper Dominii Prarogativa Austa Potestas. Qua Ratione ex Hypothesi Voluntatis Dei ad loquendum Libere, Veritas sua sibi Lex est ad loquendum Vere; Ea etiam ex Hypothesi Voluntatis Dei ad Puniendum Libere, Iustitia sua sibi Lex est, ad Puniendum Iuste: Adeoque ad 5^m.

Causa Adaquata Puniendi simpliciter est Voluntas; Causa Adaquata

debitæ in Puniendo Proportionis fervatæ, est Iustina; Causa Adaquata Puniendi ad debitam Proportionem est Voluntas Iusta: Simplex Punitio non est (ut sic) Iustina Est.

N. A. sectus pro se; Alioquin nulla Pæna Insusta esse posset; quæ tamen apud Tyrannos frequentissima usu venit; qui Nimiam exercendo Pænam, Nullam exercent Iustinam; Nimia (omni procul dubio) non est Terminus Diminuens Pæna, sed debitæ in pæna Proportionis servandæ:

Un-

Unde invalidæ videntur, quæ hic, aliasque sæpius Diatribæ vel nectuntur, vel insinuantur Consequentiæ; Deum scilicet Injustum sore, Injuste Agere (& hujusmodi) si Peccasum impunitum dimitteret: Sic Agendo (vel potius non Agendo) secuturum concedo, Deum non Acturum Iuste, hoc est, Iustitiam suam non sic Exerturum; Injuste Acturum, sive Exerturum sic Injustitiam, nondum sumus Concedendo: Quod ut clarius adhuc elucescat.

Sicut se habet Deus (hac saltem in Parte) quoad Iustitiam Remunerantem in Pramiis Conferendis; Ita & quod ad Iustitiam Vindicantem, in Panis Inserendis: Jam vero conferre Pramium debitum est Iustitia Remunerantis; conferre, quando non debetur, aut Majus conferre, quam Debetur, non est Hoc Genus Injustitia; sed (Alterius Attributi.) In alios Benesisentia, in miferos

N. A. seros Misericordia; Non conferre, quando debetur, aut Minus conferre, quam debetur, solum (si in Deum caderent) essent hujus Generis Injustitia.

In Pænis pariter inferendis; debitam Pænam inferre est Iustitia Vindicantis; Non inferre quando debetur, aut Minorem inferre, quam debetur, non est hujusce Generis Injustitia, sed (Alterius Attributi scilicet) Misericordia Parcentis, Pænam inferre, quando non debetur, aut, quam debetur, Majorem, solum esfent (si in Deum caderent) hujus Injustitia Generis:

Ullam autem inter Sacro-Sancta hæc Dei Attributa (seu in Naturis, sive in Egressibus suis) ingratam comminisci luctam; Major esset cum Blasphemis Socinianis Syncretismus, quam à Doctissimo Diatribista (Accerrimo istorum Hoste, & plane Malleo) colendus.

Hasce habeo Audoene Clarissime suggestiunculas Tibi impræsentiarum

rum communicandas 3 Plures fortassis imposterum, si (pro Candore Tuo) Amice evocaveris: Sanctiffime Deum Teftor Optione mihi facta, quænam omnium istarum Opinionum quibus tota in Re Controver fa adhuc consentire nequeo, Veritas Dei effet : Unam hanc , quam in Doctissima Tua astruis Diatriba præ omnibus aliis lubens eligerem; quia tanti una esfet in Perditiffimos iftos Hæreticos Socinum, & Socini Sectatores momenti. Ideoque obnixe Te Rogatum velim, si quid ultra habes (ut habes certe) Obligationi Dei Naturali ad Peccatum Puniendum plenius confirmandæ, ne invideas

> Profelyso etiam Tuo Paratissimo inde futuro

> > THOM Æ GILBERTO.

SI Veritati hoc in opere quantillocunque non fuissem unicæ intentus;

- Accuratiorem adhuc (post rejectam hinc JCrum, Philosophorum inde & Scholasticorum)
  Justitiæ divisionem abs Te postulassem; Hac, quam in Doctissima Tua instituis Diatriba;
  Partis (ut mihi videtur) contra Totum divisæ Vitio laborante; Nam ut Iudicium Regiminis, Ita Iustitia Iudicii Iustitia Regiminis, Pars est.
- attento Lectori ingratam minime futuram, in Argumento, quod ex suprema Crellii concessione, adversus Crellium oriundum duxeris, cum Sententia Tuæ complexione conciliando, quæ Pænam ipfam Vindicatrici Dei Iustitia Vindicat, Pænæ Modum, Gradum,

Tem-

Tempus Consilio Voluntais, vel Libera illius Constitutioni submittit: A Quo est Modus Rei, ab Eo & Res ipsa: Argumenti N. A. hujus (ad Hominem dicam an Rem etiam ipsam?) Sapientem Diatribistam verbo (præ unius Schedulæ Angustiis) monuisse, sat esto.

FINIS.

